

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/112/2018
Identifikačné číslo spisu: 1113201432
Dátum vydania rozhodnutia: 01.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1113201432.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. W., bývajúceho vo G., zastúpeného spoločnosťou SODOMA VULGAN, spol. s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kominárska č. 2, 4, IČO: 47254084, proti žalovanému Železničiam Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Klemensova 8, IČO: 31 364 501, o zaplatenie 2 693,91 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 11 Cpr 1/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. augusta 2017 sp.zn. 8 CoPr 11/2016, takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 21. októbra 2015 č.k. 11 Cpr 1/2013-234 žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Dospel k záveru, že nárok, ktorého sa žalobca po pripustení zmeny žaloby a jej čiastočnom späťvzati domáha, je mzdovým nárokom za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti, ktorý mu v zmysle § 96 ods. 3 Zákonníka práce patrí vo výške pomernej časti základnej zložky mzdy, najmenej však vo výške minimálneho mzdového nároku. Súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal uplatnený nárok za obdobie od decembra 2009 do 11. júna 2011 vzhľadom na žalovaným úspešne vznesenú námietku premlčania a nárok za obdobie od 12. júna 2011 do júna 2012 pre jeho nedôvodnosť, pretože žalovaný žalobcovi mzdu za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti za uvedené obdobie, pri vyčíslení ktorej vychádzal zo sumy minimálneho mzdového nároku za hodinu, v celom rozsahu zaplatil.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 16. augusta 2017 sp.zn. 8 CoPr 11/2016 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie riadne a náležite zistil skutkový stav a správne právne posúdil uplatnený nárok ako mzdový nárok za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti, ktorý žalobcovi patrí vo výške pomernej časti základnej zložky mzdy za každú hodinu neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku, ktorá v zmysle § 96 ods. 3 Zákonníka práce nesmie byť nižšia ako aktuálna minimálna mzda za hodinu, čo súd prvej inštancie vo svojom

rozhodnutí aj zohľadnil. Odvolací súd sa stotožnil aj s posúdením námietky premlčania vznesenej žalovaným a s jeho záverom o premlčaní nároku žalobcu za obdobie od decembra 2009 do 11. júna 2011 s poukazom na § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že nárok žalobcu za ďalšie uplatnené obdobie (od 12. júna 2011 do júna 2012) nie je dôvodný, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovanému mzdu za neaktívnu pracovnú pohotovosť a aktívnu pracovnú pohotovosť v celom rozsahu vyplatil.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa jeho názoru odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdili, keď stotožnili pojem pomerná časť základnej zložky mzdy s pojmom minimálny mzdový nárok. Poukázal na ustanovenie § 96 ods. 3 Zákonníka práce a na skutočnosť, že v pracovnej zmluve mal dohodnutú len jedinú zložku mzdy, a to pevne určenú mesačnú mzdu bez rozlíšenia jej základnej zložky a príplatkových zložiek, ktorá bola vyššia ako osobitným predpisom ustanovená minimálna mzda, preto bolo pri určení výšky jeho mzdy za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti potrebné vychádzať z pomernej časti jeho základnej zložky mzdy dojednanej v pracovnej zmluve. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhol dovolanie zamietnuť a uviedol, že neaktívna časť pracovnej pohotovosti je síce započítavaná do pracovného času a patrí za ňu mzda, ale táto mzda sa nemusí zhodovať s výškou mzdy za vykonanú prácu. Pracovná pohotovosť nemôže byť posudzovaná ako výkon práce, čo zohľadňuje aj samotné odmeňovanie pracovnej pohotovosti. Zamestnancovi za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku nepatrí celá základná zložka mzdy, ale len jej pomerná časť, ktorá môže byť určená viacerými spôsobmi. V prípade žalobcu bola dohodnutá v Smernici pre odmeňovanie zamestnancov ŽSR, ktorá je súčasťou kolektívnej zmluvy, a to celoplošne vo výške aktuálnej minimálnej mzdy a všetky nároky, ktoré žalobcovi patrili, mu boli vyplatené.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolač dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP predpokladá, že relevantnou môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie alebo aplikácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Právna otázka musí byť označená v dovolaní spôsobom jasným, určitým a zrozumiteľným. Pritom musí ísť nielen o otázku odvolacím súdom riešenú, ale zároveň o otázku, na riešení ktorej spočíva dovolaním napadnuté rozhodnutie. Otázka, ktorá nemala pre rozhodnutie určujúci (rozhodujúci) význam (odvolací súd ju buď vôbec neriešil alebo na jej riešení nezaložil svoje rozhodnutie), nie je relevantná z hľadiska uvedeného ustanovenia. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku, ktorá má pre rozhodnutie vo veci samej určujúci význam, a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor dovolateľa, že daná právna otázka môže byť pre neho rozhodujúca, ale významný je výlučne záver

dovolacieho súdu rozhodujúceho o jeho dovolaní.

9. Žalobca v dovolaní tvrdí, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva v neprávnom právnom posúdení veci, keď odvolací súd a rovnako, ako aj súd prvej inštancie pri rozhodovaní o jeho mzdovom nároku za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti vychádzali len z minimálnej mzdy a nie z pomernej časti základnej zložky mzdy, hoci v konaní bolo preukázané, že základná zložka jeho mzdy podľa pracovnej zmluvy je vyššia ako minimálny mzdový nárok podľa osobitného predpisu. Podľa jeho názoru súdy na zistený skutkový stav nesprávne aplikovali ustanovenie § 96 ods. 3 Zákonníka práce, keď nesprávne stotožnili pojem pomerná časť základnej zložky mzdy s pojmom minimálny mzdový nárok. Prípustnosť svojho dovolania zakladá na tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky - ako je nutné vykladať pojem pomerná časť základnej zložky mzdy a či je možné ho stotožňovať s pojmom minimálny mzdový nárok, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP).

10. Pokiaľ žalobca tvrdí, že k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci došlo v dôsledku nesprávnej interpretácie ustanovenia § 96 ods. 3 Zákonníka práce, keď súdy stotožnili pojem pomerná časť základnej zložky mzdy s pojmom minimálny mzdový nárok, podľa názoru dovolacieho súdu takýto záver z rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nevyplýva. Skutočnosť, že súdy v rámci právneho posúdenia vyvodili záver, že žalobcovi za predmetné obdobie patrí mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti vo výške minimálnej mzdy za hodinu, neznamená, že pojem pomerná časť základnej zložky mzdy s pojmom minimálny mzdový nárok skutočne stotožnili. Práve naopak, z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií vyplýva, že súdy rozlišujú medzi pojmom základná zložka mzdy a pojmom minimálny mzdový nárok a reflektujú vzájomný vzťah medzi nimi vyjadrený v ustanovení § 96 ods. 3 Zákonníka práce, a to, že zamestnancovi za každú hodinu neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku patrí alikvótna časť základnej zložky mzdy, najmenej však vo výške minimálnej hodinovej mzdy podľa osobitného predpisu. Pokiaľ by rozhodnutie odvolacieho súdu bolo nesprávne preto, že súd žalobcov mzdový nárok vyčíslil z výšky minimálnej mzdy a nie z výšky základnej zložky jeho mzdy podľa pracovnej zmluvy, k tejto žalobcom tvrdenej vade nesprávneho právneho posúdenia veci ale nedošlo v dôsledku stotožnenia uvedených pojmov. Z tohto dôvodu žalobcom vymedzená právna otázka nemôže byť relevantná pre založenie prípustnosti dovolania v prejednávanej veci.

11. So zreteľom na uvedené žalobcom nastolená právna otázka, či pojem pomerná časť základnej zložky mzdy možno stotožňovať s pojmom minimálny mzdový nárok, nebola určujúca (rozhodujúca) pre rozhodnutie vo veci samej, od jej vyriešenia rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo, a preto nemôže byť spôsobilá založiť prípustnosť podaného dovolania. Prípustnosť dovolania žalobcu teda z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nevyplýva.

12. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

13. Keďže prípustnosť dovolania žalobcu z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nevyplýva, dovolací súd jeho dovolanie ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

14. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.